

USTAWA
z dnia 12 lutego 2009 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2009
r. Nr 39, poz. 308.**

o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym

Art. 1.

Ustawa określa formy, warunki i tryb udzielania przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym przeznaczonego na przedsięwzięcia mające na celu utrzymanie płynności płatniczej, w tym w związku z rozwojem akcji kredytowej banku krajowego.

Art. 2.

Instytucją finansową w rozumieniu ustawy jest:

- 1) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.¹⁾);
- 2) spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.²⁾);
- 3) fundusz inwestycyjny w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.³⁾);
- 4) dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538, z późn. zm.⁴⁾);

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 i Nr 146, poz. 1546 oraz z 2006 r. Nr 183, poz. 1354.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz. 1537 i 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 oraz z 2009 r. Nr 13, poz. 69.

- 5) krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, późn. zm.⁵⁾);
- 6) fundusz emerytalny, o którym mowa w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 159, poz. 1667, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 3.

1. Wsparcie może być udzielane w formie:

- 1) gwarancji Skarbu Państwa;
- 2) pożyczek skarbowych papierów wartościowych;
- 3) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności;
- 4) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty;
- 5) sprzedaży skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być udzielone wyłącznie bankowi krajowemu.

3. W celu zabezpieczenia wierzytelności wynikających z udzielonego wsparcia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych żąda ustanowienia zabezpieczenia gwarantującego zwrot pełnej kwoty wsparcia wraz z odsetkami.

4. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 3, może być ustanowione w formach przewidzianych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.⁷⁾), ustawie z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe (Dz. U. Nr 37, poz. 282 oraz z 2006 r. Nr 73, poz. 501), ustawie z dnia 6

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 143, poz. 1202 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 i Nr 228, poz. 1507 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733; Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638 z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506.

grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (Dz. U. Nr 149, poz. 703, z późn. zm.⁸⁾), ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o niektórych zabezpieczeniach finansowych (Dz. U. Nr 91, poz. 871, z 2005 r. Nr 83, poz. 719 i Nr 183, poz. 1538) oraz zwyczajami przyjętymi w obrocie krajowym i zagranicznym.

Art. 4.

1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytu refinansowego w rozumieniu art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁹⁾), zwanej dalej „gwarancją dla Narodowego Banku Polskiego”.
2. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego może być udzielona do wysokości 50% pozostającej do spłaty kwoty kredytu refinansowego.

Art. 5.

1. Skarb Państwa może udzielić gwarancji spłaty kredytów oraz linii kredytowych przyznanych przez bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową innemu bankowi krajowemu, z zastrzeżeniem ust. 2, w celu utrzymania przez ten bank odpowiednich wymogów wynikających z norm płynności płatniczej określonych w przepisach ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, zwanej dalej „gwarancją dla banku”.
2. Instytucja kredytowa, bank zagraniczny oraz bank krajowy udzielający kredytu, o których mowa w ust. 1, nie mogą pozostawać z bankiem krajowym, któremu został przyznany kredyt lub linia kredytowa, w relacjach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 14-16 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe.
3. Przez kredyt, o którym mowa w ust. 1, rozumie się również emisję przez bank krajowy dłużnych papierów wartościowych, w szczególności obligacji lub bankowych papierów wartościowych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielać, w imieniu Skarbu Państwa, gwarancji spełnienia przez emitenta świadczeń pieniężnych wynikających z tytułu dłużnych papierów wartościowych, o których mowa w ust. 3, wyłącznie dla papierów wartościowych wyemitowanych z terminem zapadalności nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż 5 lat.

Art. 6.

1. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancja dla banku obejmuje spłatę kredytu wraz z odsetkami umownymi oraz innymi kosztami związanymi z kredytem, z zastrzeżeniem ust. 2.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 2000 r. Nr 48, poz. 554 i Nr 60, poz. 702, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 146, poz. 1546 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 183, poz. 1538, z 2007 r. Nr 112, poz. 766 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1113.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410 oraz z 2008 r. Nr 209, poz. 1315 i 1317.

2. Gwarancja dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancja dla banku nie może obejmować spłaty kredytu wraz z odsetkami, którego zabezpieczenie stanowią skarbowe papiery wartościowe oraz papiery wartościowe wyemitowane przez Narodowy Bank Polski – do wysokości ich wartości nominalnej.

Art. 7.

Wypłaty z tytułu gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz z tytułu gwarancji dla banku są pomniejszane o spłaty kredytu dokonane przez kredytobiorcę oraz o kwoty uzyskane przez Narodowy Bank Polski albo bank krajowy, bank zagraniczny lub instytucję kredytową przyznające kredyt, o których mowa w art. 5 ust. 1, w wyniku zaspokojenia się z przedmiotu zabezpieczenia udzielonego kredytu.

Art. 8.

Od gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz gwarancji dla banku jest pobierana opłata prowizyjna.

Art. 9.

Do gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz do gwarancji dla banku nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.¹⁰⁾), z wyjątkiem art. 31.

Art. 10.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w imieniu Skarbu Państwa, może udzielać pożyczek skarbowych papierów wartościowych.

Art. 11.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w imieniu Skarbu Państwa, może udzielać wsparcia poprzez sprzedaż skarbowych papierów wartościowych z odroczonym terminem płatności, sprzedaż skarbowych papierów wartościowych z rozłożeniem płatności na raty lub sprzedaż skarbowych papierów wartościowych w drodze oferty kierowanej do określonej instytucji finansowej.

Art. 12.

1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 10 i art. 11, oraz sposób realizacji świadczeń z nich wynikających.
2. List emisyjny zawiera w szczególności:
 - 1) datę emisji;
 - 2) powołanie podstawy prawnej emisji;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.

- 3) jednostkową wartość nominalną;
- 4) walutę, w której może następować emisja, lub sposób określenia waluty emisji;
- 5) cenę zbycia lub sposób jej ustalenia, o ile emisja nie następuje w celu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 8) datę, od której nalicza się oprocentowanie skarbowych papierów wartościowych tej emisji;
- 9) termin wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu.

Art. 13.

Emisja skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w art. 10 i art. 11, następuje z dniem zarejestrowania skarbowych papierów wartościowych w depozycie papierów wartościowych oraz w kwocie równej wartości nominalnej wyemitowanych papierów wartościowych.

Art. 14.

1. Do emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie stosuje się przepisów art. 89, art. 90 i art. 94 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹¹⁾).
2. Emisji skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, nie wlicza się do limitów określonych w ustawie budżetowej.
3. Wartość nominalną zobowiązań z tytułu wyemitowanych skarbowych papierów wartościowych, o których mowa w niniejszej ustawie, zalicza się do długu Skarbu Państwa, zgodnie z ustawą z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych.

Art. 15.

1. Wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, udziela, w imieniu Skarbu Państwa, na wniosek instytucji finansowej minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze umowy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności:
 - 1) nazwę instytucji finansowej;
 - 2) wysokość wnioskowanej kwoty wsparcia;

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100.

- 3) informacje o aktualnej sytuacji ekonomiczno-finansowej instytucji finansowej;
 - 4) formy proponowanego zabezpieczenia.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić wsparcia po zasięgnięciu opinii Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a w przypadku wsparcia udzielanego bankowi - również Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.
5. Umowa o udzielenie wsparcia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, powinna określać w szczególności:
- 1) formę wsparcia;
 - 2) wysokość wsparcia;
 - 3) warunki wsparcia, w tym:
 - a) cele wykorzystania udzielonego wsparcia,
 - b) planowany rozwój akcji kredytowej, w przypadku gdy wsparcie udzielane jest bankowi krajowemu w związku z rozwojem tej akcji,
 - c) ograniczenia w zakresie wypłaty dywidendy,
 - d) ograniczenia w zakresie polityki płacowej wobec członków organów instytucji finansowej oraz kadry kierowniczej;
 - 4) formę zabezpieczenia wierzytelności wynikających z udzielonego wsparcia;
 - 5) koszty ponoszone przez instytucję finansową związane z udzieleniem wsparcia, w tym wysokość opłaty prowizyjnej;
 - 6) okres, na jaki udziela się wsparcia.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza kontrolę realizacji nałożonych na instytucję finansową w drodze umowy warunków i ograniczeń organowi uprawnionemu do sprawowania nadzoru nad tą instytucją.
7. Odmowa udzielenia wsparcia nie stanowi podstawy roszczeń instytucji finansowych oraz osób trzecich wobec Skarbu Państwa.

Art. 16.

1. Na podstawie dokumentów związanych z wierzytelnością Skarbu Państwa z tytułu udzielonego wsparcia minister właściwy do spraw finansów publicznych może wystawić tytuł wykonawczy.
2. W tytule wykonawczym należy oznaczyć:
 - 1) organ, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona;
 - 2) dłużnika zobowiązanego do zapłaty;
 - 3) wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności;
 - 4) datę wystawienia tytułu wykonawczego;
 - 5) umowę, z której wynikają dochodzone roszczenia;

- 6) wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia.
3. Tytuł wykonawczy należy opatrzyć pieczęcią organu wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w jego imieniu.
4. W przypadku egzekucji przeciwko kilku osobom lub z kilku części składowych majątku dłużnika można wystawić dalsze tytuły wykonawcze.

Art. 17.

Jeżeli dług wynikający z udzielonego przez Skarb Państwa wsparcia przejdzie na osobę trzecią lub gdy obowiązek spełnienia świadczenia z tytułu udzielonego wsparcia przeszedł na tę osobę w wyniku spadkobrania lub przekształcenia osoby prawnej, podstawą prowadzenia egzekucji przeciwko takiej osobie może być tytuł wykonawczy oparty na tytule wykonawczym, o którym mowa w art. 16.

Art. 18.

Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu, w drodze rozporządzenia, dokonywać przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami i działami budżetu państwa w celu realizacji zadań wynikających z przepisów niniejszej ustawy.

Art. 19.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych przedstawia komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu kwartalną informację o podejmowanych działaniach będących realizacją postanowień niniejszej ustawy w terminie 30 dni od zakończenia kwartału.

Art. 20.

1. Wsparcie na zasadach określonych w ustawie może być udzielane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2009 r.
2. O zachowaniu terminu, o którym mowa w ust. 1, decyduje data złożenia wniosku przez instytucję finansową.

Art. 21.

W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Egzekucję administracyjną stosuje się również do należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 5, wynikających z tytułów wykonawczych

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119, Nr 187, poz. 1381, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794, Nr 176, poz. 1243, Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 209, poz. 1318 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11.

wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.¹³⁾), zwanej dalej „ustawą o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa”, oraz na podstawie art. 16 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308), zwanej dalej „ustawą o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym”.”;

2) w art. 5 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dla obowiązków wynikających z tytułów wykonawczych wystawionych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz art. 16 ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym – minister właściwy do spraw finansów publicznych;”;

3) w art. 110 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Egzekucja administracyjna z nieruchomości może być prowadzona tylko w celu wyegzekwowania należności pieniężnych określonych lub ustalonych w decyzji ostatecznej lub wynikających z orzeczenia sądu zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz z tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 44 ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz art. 16 ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.”.

Art. 22.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 123, poz. 1291, Nr 145, poz. 1537 i Nr 281, poz. 2785 oraz z 2005 r. Nr 78, poz. 684 i Nr 183, poz. 1538.